Dosarul nr. 4r-234/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25097750-05-4r-25032026 Judecător Botezatu Igor

Judecătoria
Comrat
sediul central

D E C I Z I E

17 august 2026 *****

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Tcacenco Elena împotriva hotărârii judecătoriei Comrat, sediul central din 23 februarie 2026, adoptată pe cauza contravențională la contestația depusă de Elena Tcacenco împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30 iunie 2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La data de 30 iunie 2025, agentul constatator din cadrul IP Comrat, Neboga Vladimir, a întocmit în privința cet. Tcacenco Elena procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 217881, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, indicându-se că, cet. Tcacenco Elena, în anul 2024, *„potrivit datelor obținute, a fost înregistrată în aplicația „PSB” și în*

perioada anului 2024 a primit mijloace băneşti pentru exercitarea sau neexercitarea drepturilor electorale". (f.d.17)

Prin decizia agentului constatator din 30 iunie 2025, Tcacenco Elena a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25000 lei.

La data de 02 iulie 2025, Tcacenco Elena ne fiind de acord cu procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmite pe numele său, a înaintat o contestație, prin care a solicitat: admiterea contestației; anularea procesului-verbal cu privire la contravenție MAI04 217881 din 30 iunie 2026 și a deciziei de sancționare adoptată în privința contestatorului; încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 Cod contravențional. (f.d.2-8)

2. Poziția instanței de fond.

La data de 23 februarie 2026, prin hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central, s-a respins contestația depusă de Elena Tcacenco împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30.06.2025 întocmit de către agentul constatator Vladimir Neboga, și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 30 iunie 2025, potrivit căreia Elena Tcacenco a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30.06.2025 întocmit de către agentul constatator Vladimir Neboga, și decizia asupra cauzei contravenționale din 30 iunie 2025, potrivit căreia Elena Tcacenco a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, s-a menținut fără modificări. (f.d.120-128)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 16 martie 2026, Tcacenco Elena ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea

recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.133-143)

În motivarea recursului s-a invocat, că nu este de acord cu hotărârea judecătorească pe care o consideră că este neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare.

Menționează că, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Mai indică că, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CEDO.

Susține că, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția de comiterea contravenției imputate.

Mai indică că, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Indică că, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, consideră că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție (*nulitatea procesului-verbal*), atrage atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului

săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul-verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „*anul 2024 și până în prezent*”, iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din tabel Excel, agentul prezintă data și ora concretă când au fost recepționate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (*inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională*).

Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice.

Consideră că, faptul că persoana apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație, în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret, nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Susține că nu este clar din care considerente agentul constatator consideră raport de analiză informațional-criminală efectuat la 07 februarie 2025 în cauza penală nr. 2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal ca fiind probă, așa cum prevede art. 425 alin. (2) din Codul contravențional.

Mai indică că, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție, și prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (*de exemplu, înregistrări bancare, rapoarte tehnice, declarații etc.*) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului-verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe persoana a acceptat și a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul indicat.

Menționează că, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr. 4 - „timpul săvârșirii”, și anume 11 septembrie -

prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Susține că, în lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul-verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate. Agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

Indică că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri și/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB", faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Consideră că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

<u>4. Termenul de declarare a recursului.</u>

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1)*.

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central a

fost adoptată la data de 23 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă de recurent la data de 16 martie 2026, ne fiind posibil de constatat data recepționării de către recurentă a hotărârii motivate.

Subsecvent, Completul de judecată constată că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La data de 25 martie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud pentru examinare. (f.d.149)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 31 martie 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul că – cauza va fi examinată în ordine de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat.

Completul reține că careva referințe asupra recursului din partea părților în proces, la sediul instanței nu au parvenit.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat şi urmează a fi admis, cu emiterea unei noi hotărâri, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăți situaţia contravenientului.*

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod contravențional*, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Conform art. 445 Cod contravențional, *neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii*

*procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia**, a circumstanţelor comiterii** şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.*

***În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod contravențional**, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională*.

***Potrivit art. 10 Cod contravențional**, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*.

Completul de judecată reține că, conform art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege.

Astfel, jurisprudenţa elaborată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, prevede că dreptul de acces la un tribunal presupune, printre altele, respectarea principiului securității raporturilor juridice, principiu considerat ca fiind unul din aspectele fundamentale ale preeminenţei dreptului, care cere, printre altele, ca, atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul faţă de principiul lucrului judecat, ce şi constituie principiul asigurării executării hotărârilor definitive (cauza *Brumărescu contra României*, din 23 ianuarie 2021 și cauza *Roşca contra Moldovei*, din 22 martie 2005).

Potrivit art. 381 alin. (1) Cod contravenţional, *orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime*.

Astfel, în ședința instanței de recurs s-a stabilit, că la data de 30 iunie 2025, agentul constatator din cadrul IP Comrat, Neboga Vladimir, a întocmit în privința cet. Tcacenco Elena procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 217881, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, indicându-se că, cet. Tcacenco Elena, în anul 2024, „*potrivit datelor obținute, a fost înregistrată în aplicația „PSB" și în perioada anului 2024 a primit mijloace băneşti pentru exercitarea sau neexercitarea drepturilor electorale*". (f.d.17)

Prin decizia agentului constatator din 30 iunie 2025, Tcacenco Elena a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25000 lei.

La data de 02 iulie 2025, Tcacenco Elena ne fiind de acord cu procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmite pe numele său, a înaintat o contestație. (f.d.2-8)

La data de 23 februarie 2026, prin hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central, s-a respins contestația depusă de Elena Tcacenco, ca fiind neîntemeiată, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare. (f.d.120-128)

La data de 16 martie 2026, Tcacenco Elena ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.133-143)

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, Completul de judecată constată că, instanța de fond nu a stabilit totalitatea circumstanțelor de fapt, și nu le-a dat o apreciere multilaterală tuturor materialelor dosarului, ***pripit*** ajungând la concluzia respingerii contestației.

Completul de judecată remarcă că potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine:*

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod*.

În legislația Republicii Moldova contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ, dar din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale ***intră în sfera cauzelor penale***, astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile specifice materiei penale. (cauza *Ziliberberg contra Moldovei*, din 01 februarie 2005, § 33).

Conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

La caz, instanța de recurs reține că, instanța de fond examinând cauza, superficial s-a expus asupra legalității procesului-verbal întocmit în privința cet. Tcacenco Elena, dacă acesta corespunde sau nu exigențelor stipulate în art. 443 Cod contravențional, iar circumstanțele care duc la casarea hotărârii judecătoriei Comrat din 23 februarie 2026 - sânt următoarele.

Potrivit normelor contravenționale în vigoare, instanța de fond urma a se expune inițial asupra legalității actului de învinuire (*procesul-verbal cu privire la contravenție*) și ulterior asupra existenței sau inexistenței faptei contravenționale.

Astfel, verificarea legalității procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o etapă preliminară indispensabilă, întrucât acest act procesual reprezintă temeiul juridic al atragerii la răspundere contravențională și delimitează obiectul examinării judiciare. Or, în lipsa unui proces-verbal întocmit cu respectarea cerințelor imperative prevăzute de art. 443 Cod contravențional, instanța era în imposibilitate de a proceda la examinarea fondului cauzei.

În acest context, instanța de fond era obligată să verifice dacă procesul-verbal cu privire la contravenție întrunește condițiile de formă și fond prevăzute de lege, iar în cazul constatării unor vicii esențiale, care afectează legalitatea acestuia, să dispună încetarea procesului contravențional, fără a mai analiza existența sau vinovăția în comiterea faptei imputate.

Prin urmare, omisiunea instanței de fond de a se pronunța în mod explicit și motivat asupra legalității procesului-verbal denotă o examinare incompletă a cauzei, fiind eludată o etapă procesuală obligatorie, fapt ce a condus la adoptarea unei soluții neîntemeiate și contrare exigențelor unui proces echitabil.

Conform art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie*.

Subsecvent, instanța de recurs stabilește că la rubrica „*Fapta contravenţională*” din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, seria și nr. MAI04 217881, care a fost întocmit la data de 30 iunie 2025, agentul constatator a indicat anume că „*cet. Tcacenco Elena a fost înregistrată în aplicația „PSB” și în perioada anului 2024 a primit mijloace bănești pentru exercitarea sau neexercitarea drepturilor electorale*”.

La caz, instanța de recurs constată că, descrierea faptei contravenționale inserată în procesul-verbal este una generală și abstractă, fără a conține o expunere concretă a acțiunilor contravenientei Tcacenco Elena, a modalității în care aceasta ar fi pretins, acceptat sau primit mijloace bănești, cu ce proces electoral (*prezidențiale, parlamentare, locale ori referendum*) ori alegeri leagă agentul constatator acțiunile contravenientei, adică în cadrul cărei campanii electorale a fost comisă fapta contravențională, în favoarea cărui candidat, partid politic ori grup de inițiativă a fost comisă fapta contravențională.

Or, simpla indicare a unor formule generale, fără individualizarea faptelor și fără precizarea circumstanțelor concrete în care acestea ar fi avut loc, contravine exigențelor art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, care impune descrierea clară, completă și neechivocă a faptei. În lipsa unei asemenea descrieri, persoana nu este în măsură să înțeleagă în mod efectiv acuzația ce i se aduce și, respectiv, să-și exercite dreptul la apărare, fiind afectat în mod esențial caracterul echitabil al procedurii.

Mai mult, descrierea inserată în procesul-verbal nu permite stabilirea raportului dintre acțiunea pretins săvârșită de Tcacenco Elena și elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Menționarea faptului că persoana „*a fost înregistrată în aplicația «PSB»*” nu constituie, prin ea însăși, descrierea unei acțiuni de corupere electorală pasivă și nu permite identificarea conduitei concrete pentru care persoana a fost sancționată.

În acest sens, prin prisma prevederilor art. 425 alin. (1) și (3) Cod contravențional, Completul reține că probele reprezintă datele faptice obținute în modul prevăzut de lege, care servesc la stabilirea existenței sau inexistenței faptului contravenției, a vinovăției persoanei și a altor circumstanțe relevante pentru justa soluționare a cauzei, iar aprecierea acestora se efectuează în ansamblu, în raport cu circumstanțele stabilite și cu exigențele legii. Prin urmare, pentru angajarea răspunderii contravenționale nu este suficientă existența unor date care pot genera o suspiciune cu privire la implicarea persoanei într-un anumit mecanism, fiind necesar ca materialul probator să permită stabilirea, cu gradul de certitudine impus de natura procedurii, a faptei concrete imputate acesteia.

În speță, simpla existență a unei aplicații bancare ori a unor date care indică utilizarea unui anumit serviciu bancar nu demonstrează, prin ea însăși, că recurenta a pretins, a acceptat sau a primit mijloace bănești în scopul determinării exercitării sau neexercitării drepturilor electorale. Pentru a dobândi relevanță probatorie în prezenta cauză, asemenea informații trebuiau coroborate cu date obiective care să confirme atât existența transferului ori a beneficiului patrimonial, cât și legătura acestuia cu scopul electoral prevăzut de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. În lipsa unei asemenea coroborări, concluzia privind realizarea elementului obiectiv al contravenției ar avea la bază o prezumție (presupunere), iar nu o faptă demonstrată.

Prin urmare, în lipsa unei descrieri concrete a conduitei și a unui ansamblu probator care să permită stabilirea neechivocă a faptului că recurenta a pretins, acceptat sau primit mijloace bănești în legătură cu exercitarea ori neexercitarea unui drept electoral, concluzia privind existența contravenției nu poate fi întemeiată pe simple deducții sau presupuneri.

Sub acest aspect, sarcina organului constatator nu se limitează la identificarea unor circumstanțe care ar putea genera o suspiciune cu privire la implicarea persoanei într-o anumită activitate. Acestuia îi revine obligația de a demonstra existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei în condițiile legii. Or, în

materia contravențională, existența unei suspiciuni, chiar dacă aceasta este alimentată de anumite date informaționale, nu poate substitui proba faptului juridic imputat.

În consecință, Completul de judecată constată că deficiențele procesului-verbal nu sunt de natură pur formală, ci afectează însăși posibilitatea de a identifica fapta pentru care Tcacenco Elena a fost sancționată. Lipsa individualizării conduitei, a circumstanțelor concrete ale pretinsei primiri a mijloacelor bănești și a legăturii acestora cu exercitarea sau neexercitarea unui drept electoral face imposibilă verificarea existenței tuturor elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

În raport cu cele constatate, Completul de judecată apreciază că argumentele recursului referitoare la neclaritatea descrierii faptei, insuficiența probatoriului și lipsa dovezilor privind pretinderea, acceptarea ori primirea mijloacelor bănești în scop electoral sunt fondate, iar aceste deficiențe afectează în mod direct temeinicia concluziei instanței de fond privind vinovăția recurentei.

Completul de judecată remarcă faptul că CtEDO, a reiterat că efectul art. 6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligaţie de a petrece o examinare adecvată a poziţiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Cu toate acestea, deşi art. 6 obligă instanţele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înţeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument. Întinderea obligaţiei de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinate în lumina circumstanţelor cauzei. Drept urmare, Completul nu învederează necesitatea expunerii asupra altor argumente ale recurentei.

În conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, *(1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. (2) Procesul contravenţional poate fi încetat şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la contravenţie afectează în mod esenţial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată.*

În urma celor expuse, instanţa de recurs constată că, urmează a fi admis recursul înaintat de Tcacenco Elena, casând hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central din 23 februarie 2026, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art.

473 alin. (1) pct. 2) lit. b) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Tcacenco Elena.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central din 23 februarie 2026, adoptată pe cauza contravențională la contestația depusă de Elena Tcacenco împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30 iunie 2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ***cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care***:

Se declară nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30 iunie 2025 întocmit în privința Elenei Tcacenco în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Se încetează procesul contravențional intentat în privința Elenei Tcacenco învinuită în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ***în legătură cu nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție***.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri